

๒๓

แบกชั้น

ชั้นทั้ง ๕ คือ รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ ที่เราแบกเป็นภาระหนักอยู่ในบัดนี้ แล้วอวดดีด้วยนะ ภาระของตัวหนักพอลงแล้ว ยังอวดดีไปแบกภาระของคนอื่นเขาเข้าอีกด้วย

เอากันละตรงนี้ อวดดีแบกภาระของคนอื่นเขาเข้าด้วย ไม่ใช่แบกน้อยด้วย บางคนแบกหลายหลายชั้น แอบไปแบกเข้า ๕ ชั้นอีกแล้ว หญิงก็ตีชายก็ตีแอบไปแบกเข้าอีก ๕ ชั้น แล้วรวมของตัวเข้าเป็น ๑๐ ชั้นแล้ว

หนักเข้าก็หลุดออกมาอีก ๕ ชั้น เป็น ๑๕ ชั้น แอบเอาไป แบกเอาไปเถอะ เอ้า หนักเข้า หนักเข้า หลุดออกมาอีก ๕ ชั้นแล้ว เป็น ๒๐ ชั้น

นานๆ หลากๆ ปีเข้าหลุดออกมาอีก ๕ ชั้นแล้ว เป็น ๒๕ ชั้น นานๆ หลุดออกมาอีก ๕ ชั้นแล้ว เข้าเป็น ๓๐ ชั้น

ดังนี้แหละ บางคนแบกถึง ๔๐ ๕๐ ๖๐ ๗๐ ๘๐ ๙๐ บางคนถึง ๑๐๐ ชันท์

สมภารแบกตั้งพันชันท์เขียวนาไม่ใช่บ่อยๆ นั่นอวดดีละ ถ้าอวดดีอย่างนี้ต้องหนักมาก เขาจึงได้ชื่อว่า สมภาร

สมภาร แปลว่า นักพร้อม หนักรอบตัว พ่อบ้าน แม่บ้าน พ่อครัว แม่ครัวก็เหมือนกัน หนักใหญ่อีกเหมือนกัน หนักรอบอีกเหมือนกัน เพราะแบกชันท์ทั้งนั้น

ที่ทุกข์ยากลำบากกันหนักหนาทีเดียว เพราะแบกชันท์เหล่านี้แหละ

เพราะเหตุตั้งนั้น การแบกภาระของหนักนี้แหละ ถ้าว่าปล่อยไม่ได้ วางไม่ได้ละก็ เป็นทุกข์หนักทีเดียว บุคคลผู้แบกของหนักไป บุคคลผู้แบกชันท์ ๕ ที่หนักไป

ถ้าว่าปล่อยวางชันท์ ๕ ไม่ได้ ก็เป็นทุกข์แท้ๆ

ถ้าปล่อยวางชันท์ ๕ เสียได้ ก็เป็นสุขแท้ๆ เหมือนกัน ตรงกันข้ามอย่างนี้

ภารสุดตคาถา

๒๙ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๖